

St-183/2019

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

STEČAJNI VJEROVNIK/KUPAC: 1. CAPTURIS d.o.o., OIB: 26726754649, Split, Kralja Zvonimira 14, zastupan po direktoru Miroslavu Jeličiću Purku, OIB: 88126237323, a ovaj zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Juričko & partneri d.o.o.

**ČLANOVI DRUŠTVA S.Š. OTOK d.o.o. : 2. SENAD ŠUTIĆ, , OIB: 48251610104, Bosna i Hercegovina, 75300 Lukavac, Tuzlanski odred bb,,
zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Juričko & partneri d.o.o.**

ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

**protiv rješenja Visokog trgovačkog suda RH
posl. br. Pž-3726/2020
od 22. rujna 2020. g.**

U zakonskom roku predlaže se dopustiti stečajnom vjerovniku/kupcu i članu društva S. Š. Otok d.o.o. izjavljivanje revizije sukladno člancima 385.a, st. 1. i čl. 387. st. 3., reč. 1. u vezi s čl. 400. st. 1. Zakona o parničnom postupku i člankom 19. stavak 8. Stečajnog zakona, zbog pravnih pitanja o kojima nema prakse revizijskog suda, a praksa drugostupanjskog suda odstupa od prakse zauzete u istovjetnim situacijama u drugim predmetima.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od 2. srpnja 2020. g., posl. br. St-183/2019, pod točkom I. određena je nagrada ranijem stečajnom upravitelju mr. sc. Jozi Jelaviću u ukupnom iznosu od 10.750,00 kuna, a pod točkom II. nagrada stvarnih troškova u iznosu od 2.730,05 kuna. Točkom III. naprijed navedenog rješenja, određena je nagrada stečajnoj upraviteljici Marini Mamić u ukupnom iznosu od 18.885,60 kuna. Nadalje, točkom VI. naprijed navedenog rješenja naloženo je jedinom stečajnom vjerovniku i kupcu Capturis d.o.o., da stečajnom dužniku **plati troškove stečajnog postupka** u predmetu pod gornjim poslovnim brojem u **ukupnom iznosu od 44.470,65 kuna, a što predstavlja ¼ cijele imovine stečajne mase.**

Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 22. rujna 2020. g., posl. br. Pž-3726/2020, odbijena je kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Capturis d.o.o. i Senada Šutića te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 2. srpnja 2020. g., posl. br. St-183/2019, u točkama I., II., III. i VI. izreke.

Predlagatelji postavljaju sljedeća materijalnopravna pitanja:

I. Predstavlja li putni trošak stečajnog upravitelja od njegovog mjesta prebivališta koje je izvan sjedišta suda do sjedišta suda stvarni trošak u smislu čl. 94. Stečajnog zakona odnosno ostvaruje li stečajni upravitelj pravo na naknadu putnog troška od svog prebivališta pa do županije u kojoj sjedište ima sud pred kojim se vodi stečajni postupak?

Prvostupanjski sud u predmetu pod gornjim poslovnim brojem donio je odluku o naknadi stvarnih troškova stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću u koju naknadu je uračunao ukupan zatraženi putni trošak i to baš od sjedišta suda do mjesta prebivališta stečajnog upravitelja, a koje mjesto prebivališta je izvan županije u kojoj je sjedište stečajnog suda.

Stečajnim zakonom (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017), i to baš člankom 77. stavak 1. propisano je da se za stečajnog upravitelja može imenovati osoba upisana na listi stečajnih upravitelja za područje nadležnoga suda, člankom 78. stavak 3. da osoba može biti upisana na listu stečajnih upravitelja za područje nadležnosti jednog ili više sudova, dok je člankom 84. stavkom 1. istog Zakona propisano da se izbor stečajnoga upravitelja u stečajnom postupku obavlja metodom slučajnoga odabira s liste A stečajnih upravitelja za područje nadležnoga suda, ako Zakonom nije drukčije određeno.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u presudi posl. br. Pž-4409/2020 od 30. listopada 2020. g. o istom pitanju zauzeo sli: *Pogrešno je žaliteljevo stajalište u odnosu na opravdanost putnih troškova stečajnog upravitelja samo zbog činjenice da se njegovo prebivalište nalazi izvan područja suda pred kojim se vodi stečajni postupak i izvan područja sjedišta dužnika. To iz razloga što je stečajni upravitelj samostalno odabrao područje nadležnog suda na čiju listu stečajni upravitelja je sukladno njegovom zahtjevu imenovan. Pri tome stečajni upravitelj je svjesno odabrao imenovanje na listu stečajnih upravitelja na području nadležnosti suda koje se nalazi izvan njegovog prebivališta i na taj način pristao na mogućnost imenovanja za stečajnog upravitelja u postupku koji se vodi pred sudom izvan njegovog prebivališta, posljedično čemu je pristao i na snalažanje putnih troškova. Zato ti troškovi ne mogu ići na teret stečajnog dužnika jer oni ne bi nastali da je metodom slučajnog odabira odabran stečajni upravitelj koji ima prebivalište na području nadležnog suda.*

Navedeni stav zauzeo je i **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju od 4. prosinca 2018. g., posl. br. PŽ-6045/2018.**

Dakle, očito je da o pitanju naknade putnih troškova stečajnom upravitelju stav drugostupanjskog suda odstupa od zauzete prakse istog suda u drugim predmetima, a radi se o pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene materijalnog prava.

Sukladno pobijanoj odluci nastaje nepotrebna šteta stečajnoj masi nepotrebno snižavajući njezinu vrijednost, a što je u suprotnosti s načelom ekonomičnosti i s ciljem stečajnog postupka. Okolnost da je stečajni upravitelj svjesno odabrao obavljati poslove i na području izvan svog mjesta prebivališta, radi čega mu je nastao izvanredni trošak ne može ići na stečajne mase i stečajnih vjerovnika, posebno pored nesporne činjenice da na listi postoji dovoljno stečajnih upravitelja s mjestom prebivališta na području sjedišta suda – Splitsko-dalmatinskoj županiji.

2. Je li sud prilikom utvrđenja visine nagrade stečajnom upravitelju dužan jasno i argumentirano obrazložiti visinu nagrade s obzirom na obujam, složenost poslova i rad koje je stečajni upravitelj obavio prilikom unovčenja stečajne mase vodeći računa o čl. 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnom upravitelju ili je Tablica za izračun nagrade stečajnom upravitelju iz čl. 7 Uredbe jedini kriteriji prilikom obračuna nagrade?

Prvostupanjski, ni drugostupanjski sud u postupku nisu valjano obrazložili (odnosno nisu uopće obrazložili) s koje osnove je stečajnom upravitelju određena nagrada za obavljene poslove u predmetnom stečajnom postupku, pogotovo ako se u obzir uzme činjenica da raniji stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju radi unovčenja predmete nekretnine, te je postupao protivno interesu stečajnog dužnika (poduzimao radnje bez ovlaštenja suda ili skupštine vjerovnika, stvarao veće troškove od realnih, izjavljivao neosnovane žalbe) te je tim radnjama doveo do nepotrebnog povećanja troškova postupka kao i smanjenja vrijednosti stečajne mase, radi čega je naknadno i razriješen rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod gornjim poslovnim brojem od 9. rujna 2019. g.

Pobijana odluka nema ni valjano obrazloženje temeljem kojih kriterija je dosuđena nagrada stečajnoj upraviteljici Marini Mamić u iznosu od 18.885,60 kuna.

Naime, člankom 5. stavak 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnom upravitelju (Narodne novine br. 105/2015, dalje: Uredba), propisano je da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Sukladno navedenoj odredbi, a u vezi s člankom 94. Stečajnog zakona te člancima 2. stavak 1. i 2., člankom 7. te člankom 13. Uredbe, proizlazi kako se sva tri kriterija moraju uzeti u obzir prilikom određivanja nagrade stečajnim upraviteljima. Dakle, vrijednost unovčene mase je jedan od kriterija, a ne isključivi kriterij.

Upravo naprijed izneseno stajalište zauzeo je i **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju od 21. studenog 2018. g., posl. br. PŽ-4837/2018,** u kojoj navodi kako *nije sporno*

da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad, ali da unovčenje stečajne mase nije jedini kriterij za odluku o njegovoj nagradi, sve u smislu odredbe članka 5. Uredbe.

Isto proizlazi i iz rješenja **Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 13. veljače 2018. g., posl. br. PŽ-6823/2018**, u kojemu se također navodi kako *je vrijednost unovčene stečajne mase samo jedan od kriterija prilikom donošenja odluke o nagradi za rad stečajnog upravitelja te da sud mora posebno ocijeniti složenost i obujam poslova stečajnog upravitelja kako bi valjano donio odluku.*

U ovom predmetu sud nije uopće naveo ni obrazložio razloge u odnosu na visinu nagrade stečajnom upravitelju, odnosno odluka je donesena proizvoljno, bez primjene kriterija iz Uredbe.

Takvo postupanje protivno je praksi **Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u iz odluke od 19. rujna 2018. g., posl. br. PŽ-4887/2018**, u kojoj se navodi kako *je nužno da sud kod donošenja odluke radi određivanja nagrade stečajnim upraviteljima, mora iznijeti razloge o odlučnim činjenicama, sve kako bi se odluka mogla pravilno ispitati.*

Dakle, iz gornje navedenih odluka proizlazio bi kako je sud dužan prilikom određivanja nagrade stečajnim upraviteljima iznijeti razloge o odlučnim činjenicama, što ovdje nije slučaj, a radi se o pitanju važnom za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

3. Obračunava li se nagrada stečajnom upravitelju sukladno vrijednosti stečajne mase, a prema Tablici za izračun nagrade stečajnom upravitelju iz čl. 7 Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnom upravitelju kada se jedina nekretnina stečajnog dužnika raspoređuje na jedinog stečajnog vjerovnika ?

Nagrada stečajnim upraviteljima u ovom postupku određena je sukladno Tablici za izračun nagrade stečajnom upravitelju iz čl. 7 Uredbe u punom iznosu premda je nekretnina raspoređena na jedinog vjerovnika stečajnog dužnika, a uz suglasnost članova društva.

Člankom 285. Stečajnog zakona propisano je da ako se pri završnoj diobi mogu u punom iznosu namiriti tražbine svih stečajnih vjerovnika, stečajni upravitelj će preostali višak predati dužniku pojedincu. Ako je dužnik pravna osoba, stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnoga postupka.

Sukladno gornjoj odredbi stečajni upravitelji je imao obvezu jedino predati nekretninu vjerovniku što je jedna i vrlo jednostavna radnja, a nema drugih vjerovnika koji se namiruju.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju od 21. studenog 2018. g., posl. br. PŽ-4793/2018, zauzeo je stav da se pri određivanju nagrade ne uzima vrijednost stečajne mase kada stečajni upravitelj predaje nekretninu jednom članu društva jer je riječ o predaji nekretnine što je jedina i vrlo jednostavna radnja čija složenost ni na koji način ne ovisi o vrijednosti nekretnine koju treba predati vjerovniku.

Kako je u predmetnom postupku društvo S.Š. Otok d.o.o. imalo samo jednog vjerovnika odnosno nije bilo vjerovnika koji se namiruju iz stečajne mase te da su članovi društva bili suglasni sa raspoređivanjem imovine na tog vjerovnika, analogijom se dolazi do zaključka da je primjena čl. 7 Uredbe u suprotnosti sa gornje navedenim stajalištem VTS-a .

IV. Zaključno, a budući je razvidno kako su predmetne odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u suprotnosti s ciljem i načelima stečajnog postupka, kako praksa viših sudova nije jedinstvena u primjenjujućim slučajevima te kako su postavljena pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njenoj primjeni, predlaže se Sudu dopustiti podnositeljima podnijeti reviziju.

U Splitu, 11. studenog 2020. g.

POPIS TROŠKA:

- sastav prijedloga za dopuštenje revizije 1.875,00 kuna uvećano za PDV
- pristojba 794,70 kuna